

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

313

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם"

השכל מקור הדבוק בשכינה

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

(ח"ג פנ"ב) ושם מוסבר שהמלך הוא הדבר המקשר בין האדם לבוראו והוא השכל השופע עלינו.

כלומר: שהשכל הוא המקום להשראה עלינו, להשראת האור האלקי המופיע בשכל. וככל שיעמיק האדם בשכלו, כן ישיגו יותר. והרמב"ם הקדיש דף שלם למעלותיו של השכל, שהוא המפתח שבידו של האדם להיכנס להיכל המלך מלכו של עולם, אם ידבק את שכלו במחשבות עלינות. ויש שמסתובבים רק בחצר המלך ויש שגרשו עצמם מארמונו ע"י מחשבתם בדברים פחותים. **מכל מקום קשה:** שהרמב"ם מדבר על דבקות השכל בבורא ושהרגשת אור השכינה על השכל היא העמידה לפני ה'. ואילו הרמ"א השמיט לכאורה את עיקר הדברים ולא הזכיר כלל את השכל?

והענין מובן ע"פ מה שהשרשנו: שכל מעשה מצוה וקנין רוחני פועלים בהעלם עד לסוף כל הדרגות. ולכן הרמב"ם שחיבר ספר עיון והדרכה בנתיבות עבודת ה', הדגיש את שיא העבודה והעבודות שהיא הדבקות העליונה בה' ע"י האמצעי שהוא שכל האדם. אבל הרמ"א כתב את דבריו ב'שלחן ערוך' שהוא ספר ההלכה והמעשה וכתב את

המטרה יש בה בעצמה חלק מהתכלית ואם כן אדם העוסק בפועל במעשה חסד ובהליכה בדרכי קונו, קונה ומשיג בהעלם גם חלק מהדבקות הנרצית מבחינת "אֲנֵהוּ" **'אני והוא'**.

וביסוד זה יאיר לנו ענין נפלא, כידוע הדבור הראשון של הרמ"א ב'שלחן ערוך' הוא: **"שניתי ה' לְנַגְדֵי תְמִיד"** ('תהלים' טז) **הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים, שאין ישיבת האדם בביתו... כשיביטו לפני מלך גדול ונורא' והכל מבינים שהמלך הוא מלך מלכי המלכים הקב"ה, אבל דברי הרמ"א לקוחים מדברי הרמב"ם ב'מורה נבוכים'**

ביארנו שיש במעשה החסד שני ציוויים; **האחד:** מעשי והוא נלמד מהכתוב: **"וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָיו"** ('דברים' כח). **והשני:** להתדבק על ידיו בבורא והוא נלמד מהכתוב: **"זֶה קְלִי נְאֻנְהוּ"** ('שמות' טו). **'הוי דומה לו'**. ולכאורה יקשה: שהרי ה'חובות הלבבות' השריש שאי אפשר להגיע לאהבת ה' אלא ע"י השתלמות ועמל בכל שערי הספר. וכאן, אנו תובעים מהאדם להתחיל את דרכו בדבקות?

ברם כדי להבין זאת יש להדגיש ענין גדול ויסודי; בנוהג שבועלם כשאדם עולה בסולם אל העליה, אם יעלה עד לאמצע המעלות ויעצר שם, לא עשה מאומה וכל עמלו לריק. מה שאין כן ברוחניות, אדם שיעלה בסולם מעלותיו של רבי פנחס בן יאיר (ע"ז כ:) גם אם לא יגיע לידי רוח הקודש ויקנה את מעלות הזהירות והזריזות, הנקיות והפרישות, אשריו ואשר חלקו.

ברם בכך אין כל חידוש, החידוש הוא שאדם המשתלם בפועל בשלב הראשון של הזהירות, קונה למעשה בהעלם דרגות בזריזות ובנקיות ובפרישות, עד לטהרה וקדושה וענוה ויראת חטא ועד לרום המעלות, כי ברוחניות ההכשרה לקראת

המשך בעמ' 2 <<<

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר באזור

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

אלא לרומם את מעלת החסד. שהרי ידוע שהזבח מעלתו גבוהה מאד ושמו מוכיח עליו שנקרא קרבן, כיון שהוא יוצר קרבה ודבקות בין האדם לבוראו. אבל "קֶסֶד קִפְצָתִי", כי על ידו ניתן להגיע לדבקות רבה יותר מזבח, משום שמהמעשה ניתן להגיע לשיא המעלות. וזהו: "פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָקָה" (תהילים' קיח) ע"י מעשה הצדקה והחסד "אָבֹא בָם אֹדָה יְהוָה", ניתן להגיע לדבקות בה'. ואז גם התורה, גם התפילה, יהיו בדבקות הראויה, "זֶה הַשָּׁעַר לְהָ צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ". (לקט שיחות מוסר) ■

השכל הריהו ענין אלקי נפלא מאד. וכל חשבון והסתכלות בלימוד המוסר יביאו את האדם ליתר שלמות ודבקות בה' ולגדלות האדם שהוא צלם אלקים. וכמ"ש ה'חובות הלבבות' (שער הפרישות ה): 'כִּי הַמַּחֲשָׁבָה נִרְוֶה חֲשׁוֹן שִׁמְשׁוֹ תֹאִיר אֶת מִצְפוֹנֵי הַנֶּפֶשׁ כְּשֶׁתִּכְנִיסֶם אֶל לְבַבְךָ. אבל למדנו שהתנועה החיצונית מעוררת את הפנימית וזוהי עבודתנו למעשה. וכמ"ש הכתוב: "כִּי קֶסֶד קִפְצָתִי וְלֹא זָבַח נִדְעַת אֲלֵקִים מַעֲלֹת" ('הושע' 1). אין הכונה להשפיל את מעלת הזבח,

דבריו גם לאלו שאין להם השגה במהותו של השכל. ולכן כתב לפני השי"ת, כי גם במעשה הפשוט ובקיום "שְׁוִיֵּיתִי ה'" בפשיטות, מתקיימים דברי הרמב"ם והשגת המעלות הנשגבות. כאמור שברוחניות גם ההכשרה לקראת המטרה יש בה חלק מהתכלית. והמעשים מעוררים את הפנימיות. ומכל שכן שההתבוננות בשכל תרומם את האדם להתעלות כמלאך ועל ידו יגיע לרוח הקודש ולנבואה ויזכה שהקב"ה ידבר עמו, כמו שכתב הרמב"ם שהשכל הוא הדבור עם הבורא יתברך, כי

הרצאותיו הקרובות של הרב אמנון יצחק שליט"א

תל מונד מתנס תל מונד הדקל 77 ביום שלישי טז' אב 27/07/10

כניסה 10 ש"ח

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

מודיעין עילית נאות השמחה נתיבות המשפט 111 ביום רביעי יז' אב 28/07/10

כניסה 10 ש"ח

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

טיול לקברי הצדיקים בצפון

זכאי "כח כפלים" חינוס! "חי כפלים" 50% הנחה

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

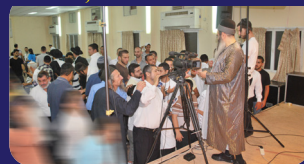
ביום שלישי ז' אלול 17/08/10

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק! הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק 03-6777779

לאזור כפר סבא, הרצליה, רעננה והסביבה - סימה 050-9558033 077-4403314

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר באחיעזר, נתיבי החיפה

דברי הלכה

רמב"ם יד החזקה - הלכות תלמוד תורה ה

לו אדם דבר הלכה, מותר להשיב ולהפריש מן האיסור אפילו בפני רבו מותר להורות. כיצד? כגון: שראה אדם עושה דבר האסור מפני שלא ידע באיסורו, או מפני רשעו, יש לו להפרישו ולומר לו: "דבר זה אסור" ואפילו בפני רבו ואע"פ שלא נתן לו רבו רשות, שכל מקום שיש חילול השם, אין חולקין כבוד לרב. במה דברים אמורים; בדבר שנקרה מקרה, אבל לקבוע עצמו להוראה ולישב ולהורות לכל שואל, אפילו הוא בסוף העולם ורבו בסוף העולם, אסור לו להורות עד שימות רבו, אלא אם כן נטל רשות מרבו. ולא כל מי שמת רבו מותר לו לישב ולהורות בתורה, אלא אם כן היה תלמיד שהגיע להוראה. ■

שנאמר: "בְּהִצְתָּם עַל ה'" (במדבר' כו). וכל העושה מריבה עם רבו כעושה מריבה עם השכינה, שנאמר: "אֲשֶׁר רְבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת ה' וַיִּקְדָּשׁ בָּם" (במדבר' כ). וכל המתרעם על רבו כמתרעם על ה' שנאמר: "לֹא עָלִינוּ תְּלַגְתִּיכֶם כִּי עַל ה'" ('שמות' טז). וכל המהרהר אחר רבו כאילו מהרהר אחר שכינה שנאמר: "וַיִּדְבֹר הָעַם בְּאַלְקִים וּבְמִשָּׁה" (במדבר' כא).
 2. איזהו חולק על רבו? זה שקובע לו מדרש ויושב ודורש ומלמד שלא ברשות רבו ורבו קיים ואע"פ שרבו במדינה אחרת. ואסור לאדם להורות בפני רבו לעולם. וכל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה.
 3. היה בינו ובין רבו י"ב מיל ושאל

1. 'כשם שאדם מצווה בכבוד רבו ויראתו, כך הוא חייב בכבוד רבו ויראתו יתר מאביו. שאביו מביאו לחיי העולם הזה ורבו שלמדו חכמה, מביאו לחיי העולם הבא. ראה אבידת אביו ואבידת רבו; של רבו קודמת לשל אביו. אביו ורבו נושאים במשא; מניח את של רבו ואחר כך של אביו. אביו ורבו שבוים בשביה; פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו. ואם היה אביו תלמיד חכם, פודה את אביו תחלה. וכן אם היה אביו תלמיד חכם, אע"פ שאינו שקול כנגד רבו משיב אבידתו ואחר כך משיב אבידת רבו. ואין לך כבוד גדול מכבוד הרב ולא מורא ממורא הרב. אמרו חכמים: מורא רבך כמורא שמים, לפיכך אמרו: כל החולק על רבו כחולק על השכינה,

זה השלחן

מקבץ מאמרים מקונטרס 'זה השלחן'

צריך התגברות על היצר בזה, כי ענין הרואות תחבולות היצר יותר ויותר, ביחוד בלימוד תורה הקדושה, שאנו רואים בחוש שקושר את האדם בחבלי קשר העצלות, שמתעצל אפילו לפתוח איזה ספר קדוש. ואם על הפתיחה כך, על הקריאה לא כל שכן, שמונע אותו אף בשעה שהוא פנוי מעסקי העולם הזה ויכול ליקח איזה ספר ללמוד בו... והאדם יראה לעינים שאין זה, רק מעשה ידי יצר, שמח לאידו, שרוצה להמיתו ולהפילו לבאר שחת בעולם הבא. לכן מאד צריך להתגברות גדול כנגד היצר בזה. ('יסוד ושורש העבודה' 'שער הניצוץ' פרק א) ■

פסידא גדולה שאינה חוזרת. וכבר כתבו חכמי המוסר, שזה דומה למי שאומרים לו; "קח לך אוצר גדול של זהובים ומנה אותם וכל מה שתמנה יהיה שלך", שלא ינום לא יישן ולא ייעף להיות מונה והולך בכל כחו, על אחת כמה וכמה להרויח חיי העולם הבא ולעשות נחת רוח ליוצרו. ועל זה נאמר: "אם תִּבְקֶשׁנָה כִּפְסָף וְכַמְטוּמִים תִּקְפְּשֶׁנָה: אִזְ תִּבִּין יָרָאת ה'" ('משלי' ב). ('פלא יועץ' ערך 'הליכה')
 דע את האויב הרע הזה
 אחי ורעי, ידידי השם ואהובי נפשי; הבט ימין וראה ואין לו מכיר, איך

חשיבות הזמן ללימוד התורה
 כתיב: "כִּי טוֹב יוֹם בְּחֻצְרֶיךָ מֵאַלְפֵי" ('תהילים' פד). אמר הקב"ה לדוד המלך: 'טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה, מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח'. (מסכת 'שבת' ל).
 כתיב: "לְמַנּוֹת מִיָּנֹוּ פֶן הוֹדַע נִבְיָא לְבַב חֻקְמָה" ('תהילים' צ). תנו לנו לב לדעת "לְמַנּוֹת מִיָּנֹוּ". והטעם; כדי שנדע שמספרם מעט יהיה "וְנִבְיָא" בקרבנו "לְבַב חֻקְמָה". (אבן עזרא 'תהילים' צ, יב)
 הזמן יקר הערך וכל רגע שיפסיד הוא

האם מותר לשמוע, או להזמין, את ציון גולן והדומים לו?

"לא תשא את שם ה' אלקיך לשווא"

שאלה: האם מותר להשמיע תקליטים שיש בהם קטעי תפלה וברכות עם הזכרת ה', בשמחת חתן וכלה, או שמא יש לחוש להזכרת שם שמים לבטלה?

תשובה: כתב בשו"ת 'יביע אומר' (ג - או"ח טו):

בהשקפה ראשונה, נראה שאין כל חשש איסור הזכרת ש"ש לבטלה בכך, הואיל ואין הזכרת ה' יוצאת מפי אדם המחויב במצוות, אלא רק ע"י התקליט וקולו של האדם המשורר כבר נפסק וחלף הלך לו ואין קול זה חשוב אפילו כחו של המשורר. ולכן, אין כאן איסור הזכרת ש"ש לבטלה.

ועוד נראה: שאפילו אם הקליט אדם את קולו תוך עשיית איסור של הזכרת ה' לבטלה, אין איסור להשמיעו כי אין הכלי המשמיע את קולו נחשב כבר חיובא. ועבירה שעשה הלה, היא עבירה שנעשתה ואין לנו לפקוד עונות ראשונים.

ובשו"ת 'בכורי יעקב' (א) כתב: שהפעלת התקליט לשורר היא רק בגדר גרמא בעלמא לגבי הזכרת ה' לבטלה וכי היכי דאמרינן בדין מחיקת ה' ('שבת' קכ:): **"לא תעשון פן לה' אלקיכם"** ('דברים' יב). שעשיה של מחיקת שם ה' אסורה, אבל גרמא מותרת, כך גם בנידון דידן. אך יש לדחות, דשאני התם, דגלי קרא בלשון עשיה למעוטי גרמא, אבל הכא, דנפקא ליה מדכתיב: **"לא תשא את שם ה' אלקיך לשווא"** ואין כאן לישנא דעשיה, יתכן דבכל גוונא אסור.

לשם שמים לשמח אלקים ואנשים, אין זה הגון להעביר הד קולו בתקליטים, משום דחיישינן לתקלה, שיגיעו תקליטים אלו לידי אינשי דלא מעלו וישתמשו בהם שלא בשמחת מצוה, לשחוק ולקלות ראש. וביותר יש לחוש שישתמשו ג"כ בתקליטים אלו בשבתות וי"ט. וכבר העלתי בשו"ת 'יביע אומר' ח"א (כ) **לאסור בזה.**

ויתר ע"כ, יש לחוש, בהיות ולצערנו הרב השידורים העבריים נמשכים בשבת והם מלווים בחילולי שבת רבים מצד תחנת השידור ומצד השומעים, למגנת לב יראי ה' וחושבי שמו. וקרוב מאד שישתמשו בתקליטים אלו להשמיעם במקלטי הרדיו ביום ש"ק ולחלל בהם שבת קדשנו.

ואע"פ שאין ראייה לדבר, זכר לדבר יש, **'ב'שופטים' (ח כו): "ויעש אותו גדעון לאפוד ויצא אותו בעירו בעפקה ויזנו כל ישראלי אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש".** ופרש"י והרד"ק שם: שכונת גדעון היתה לטובה, **'לזכרון על התשועה הגדולה'** וכו'. וזנו אחריו ישראל אחר מותו. וכ"ה ב'ילקוט שמעוני' (ח"ב רמז סד), שאע"פ שעשאו לשם שמים היה למכשול לכל בית ישראל שזנו אחריו ואמרו לשם טעות נתכוון ותקנו. ע"ש. והזכירהו חז"ל לגנאי. וכן מסיים הכתוב הנ"ל: **"ויהי לגדעון ולביתו למוקש"**.

ועיין בספר 'חסידים' (מה): **'לעולם יתפלל אדם שלא תבא תקלה על ידו'** וכו'. ע"ש. ■

אם כן היוצא מזה; שציון גולן (והדומים לו) המשמיע ברכה לבטלה עם הזכרת ה' כעין זה בתקליטי, חוטא ומחטיא הרבים, חוץ מזה שמלבה אש בנעורת ע"י רקודים מעורבים בחילול ה' במילות הקדוש האלקי רבי שלום שבזי זצ"ל ובערבי שירה בתערובת אנשים ונשים בשירי עגבים, חוץ משירה והרקדה בימי האבל על חרבן מקדשנו

בבין המיצרים האחרון בכ"ב תמוז באנית "ריו", כל זאת לאחר שהתחייב שוב **"כהרגלו"** שיפסיק להרקיד מעורב בחג השבועות תש"ע בהכנסת ספר תורה לעיני כולם וכן בהבטחה אישית לרב אמנון יצחק שליט"א שלא האמין לדבריו ואמר לו: כי הוא מחטיא הרבים ואין אמונה בו!! ורק אם שלש שנים לא ירקיד מעורב יש מקום להאמינו, מאחר שכבר התחייב ביד אליהו לפני למעלה מעשר שנים בכנס שאורגן למענו "עם הודעה חשובה לעם ישראל" קבל עם ועדה שיפסיק להרקיד מעורב ולא הפסיק!! והתחייב מפורשות לרב ברדה לפני כשבע שנים עם חברו דודו הרמס שעבד עימו ועזבו כיון שחזר בתשובה, שיפסיק להרקיד מעורב עד פסח ולא קיים את דבריו!! ועתה התברר שוב שכל דבריו דברי פלסטר. **על כן כל המפיצים את תקליטיו וכל המסייעים לו והמזמינים אותו, או המשתתפים באירועים שלו, או של המזמינים אותו, הינם מסייעים ביד עובר עבירה ועליהם נאמר: "חבר הוא לאיש משחית".** ויוד ליד לא ינקה מדינה של גיהנום" (עיין ביאור הלכה סימן שלט' ד"ה להקל).

וכן פסקו כל גדולי הדור כבר עשרות בשנים על איסור ערבי שירה ושמיעת זמרים כאלה (כש"כ המרקידים מעורב) ומהם רבותינו הגאונים:

הרה"ג יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל, הרה"ג משה פיינשטיין זצ"ל, הרה"ג שלמה זלמן אויערבאך, הרה"ג יאודה צדקה זצ"ל, הרה"ג שלמה ברעוודה זצ"ל. הרה"ג יוסף שלום אלישיב, הרה"ג שמואל הלוי ואזנר, הרה"ג מיכל יהודה ליפקוביץ, הרה"ג א.י.ל. שטיינמן, הרה"ג חיים קניבסקי, הרה"ג נסים קרליץ, הרה"ג ישראל אליה ויינטרויב, הרה"ג חיים פנחס שיינברג, הרה"ג יצחק שלמה אונגר, הרה"ג יצחק צבי, הרה"ג ברש"י ברנפלק, הרה"ג נתן גשטטנר, הרה"ג שלמה זילברשטיין והרה"ג שלמה עמאר ועוד.. ■

הרב זכריה יצחק שליט"א
קריאה בתימנית קינות לתשעה באב ב-10 ש"ה בלבד
ניתן להשיג במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק 03-677779

נחרדנו לשמוע מהעסקנים העומדים על משמר עם הקודש, כי לאחרונה נפרצה גדר כרם בית ישראל ונתרבו באופן מזריז

ערבי שירה ובידור

עם שחוק וקלות ראש וליצנות שחקנים חקיינים להטוטנים ונערי פלא ורקדניות לנשים וכו'. ובכלל זה הקרנות סרטים, שכבר נאסרו ע"י גדולי הדור שליט"א, וכל מיני כינוסים למיניהם, שאינם לפי רוח תורתנו הק', והכל בא מחיקוי של התרבות החילונית ונעשה במסוה של קדושה, כשמחת חג בחול המועד וחנוכה ופורים, תחת כותרת "לפי רוח ההלכה" "והכנסות קודש לצדקה" גם לציבור החרדי מגיע" וציבור יראי שמים מתפתים למכשולים אלו, באומרים: התירו פרושים את הדבר.

עם ישראל נשתבח "הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב" מעולם ידעו אבותינו, לשמור על גחלת בית ישראל שלא תיכבה, ושמרו על התורה במסירות נפש, שלא להגרר אחר "תרבות יון". וזה עתה נפרצה חומת הדת ע"י אותם מופעים, הגורמים קלקולים ומכשולים רבים, בפרט לבני הנוער ובחורי הישיבות, שנמשכים אחר פיתויים אלו במקום להתמיד ולשקוד על התורה ואם לא נעצור המגפה והמשחית בעוד מועד, מי יודע מה יהיה בעתיד ילדינו, וסכנה נוראה נשקפת על חינוך בנינו היקרים, על כן חובתנו בשעה זו לגלות

דעת תורה באיסור חמור

א. אין לעשות בשום פנים ואופן כינוסי בידור וחקיוי שחוק וקלות ראש, שאין בהם שום ריח תורה וקדושה. ודברי תורה מועטים לא יכשירו שעות רבות של שחוק וקלות ראש המרגילים את האדם לערוה, ומרגילים את הנשים לצאת לרחובה של עיר בתערובת גדולה ובחוסר צניעות, היפך דעת תורה"ק שכל כבודה בת מלך פנימה.

ב. האיסור חל גם על ערבי שירה וזמרה עם כלי נגינה, וכנפסק בשו"ע (ס' תק"ס) משחרב ביהמ"ק גזרו שלא לנגן בכלי שיר שלא לשמוח בהם אא"כ נעשה לצורך מצוה כשמחת בית השואבה והכנסת ס"ת וכדו' ויעשו שאלת חכם, מורה הוראה מובהק, וירא שמים בתכלית אם מותר ע"פ ההלכה להביא כלי שיר, ויפרטו לפניו כל סדר היום, ויעשו "תיקון גדול" לשמירת גדרי הצניעות ותהיה תורתנו הק' עיקר והשירה טפל ולא להיפך ח"ו.

ג. יש למחות בתוקף ביד הזמרים ובפרט בחתונות שלא להכניס ארס בקרב בחורי ישראל ע"י תזמורות פראיים הצורחים בקולי קולות עם הדים משונים המושכים אחריהם גם ריקודים של הוללות וכן אורות חשמליים צבעוניים וזיקוקים ועשן וכיוצא שכל זה התפרקות חיצונית וחקיוי של התרבות החילונית ולא שמחה אמיתית הראויה לנו.

ד. כאן המקום להתריע על אותם זמרים, המלחינים שירים בניגונים חילוניים, עם מילים בלי תוכן רוחני, במקום אותם שירים שנחלנו מאבותינו, אשר ייסודם גדולי עולם, כהאבן עזרא ור' יהודה הלוי ור' ישראל נג'ארה שהיו שירי שבה והודאה, ערגה וכיסופין להש"ת, עם מילות קודש מלאים בתורה ויראת שמים, ולהם היה נאה ויאה לחבר שירים על כנסת ישראל וביהמ"ק והגאולה העתידה וכיוצא, וממילא היתה זו שמחה של מצוה, ומקור להשראת שכינה. ובדור האחרון פנו לשירים "חדשים" של הבל וסרק הריקים מתוכן עם מנגינות של ריקנות וקלילות ועל הציבור להזהר ולהרחיק אותם מקרב מחנינו.

ואל ציבור יראי ה' אשר חסים לכבודה של תורה, אנו קוראים: "בני, מנע רגלך מנתיבותם". ו"אשרי האיש אשר לא הלך... ובמושב לצים לא ישב כי אם בתורת ה' חפצו". ובפרט ציבור אברכים ובני תורה, הגורמים חילול ה' וביטול תורה גמור, שאין להם להימצא במקומות אלו בשום פנים ואופן גם בימי חופשה ובין הזמנים כי אם "שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו". ויה"ר שהשי"ת יערה עלינו רוח קדושה וטהרה ממרום, ויגדור פרצות עמו ישראל, ואז נאמר די לצרותינו, ובא לציון גואל בב"א.

הכותבים וחותמים למען תוספת קדושה וטהרה במחנינו ניסן תש"ס

שלום משאש	יצחק כדורי	מרדכי אליהו	משה צדקה	יהודה מעלם
רבה של ירושלים	זקן המקובלים	הראשון לציון	ר"י פורת יוסף גאולה	מראשי ישיבת פו"י
יהושע מאמן	שלום כהן	שבתי אטון	מאיר מזוז	שמעון בעדני
חבר ביה"ד העליון	ר' פורת יוסף העתיקה	ר"י ראשית חכמה	ר"י כסא רחמים	ר"י תורה וחיים
יעקב טופיק	שלמה בן שמעון	אברהם סלים	אליהו טופיק	יהודה כהן
רבה של ביתר	חבר ביה"ד העליון	ר"י מאור התורה	ר"י באר התורה	ר"י יקירי ירושלים
מסעוד בן שמעון	יעקב יוסף	יעקב חיים סופר	ראובן אלבז	בניהו שמואלי
דיין ור"י אור אליצור	ר"י חזון יעקב	ר"י כף החיים	ר"י אור החיים	ר"י נהר שלום

פרשת 'ואתחנן'

"לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם"

האם המאחר לקרוא קריאת שמע עובר על כל תוסיף?

פנינים לפרשה

"לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם" (ד ב)

בפסוק זה נאמר: איסור כל תוסיף, שאסור להוסיף על מצות ה' וכמו שפירש"י: 'כגון: חמש פרשיות בתפילין וחמשת מינים בלולב'.

הצדיק רבי שלמה בלוך תלמידו של ה'חפץ חיים' העיד: שהיה רבו מזהיר ומעורר את הבחורים בישיבה, שאם יאחרו זמן קריאת שמע, לא יכוונו בקריאתה לשם מצות קריאת שמע, לפי שיש בזה איסור כל תוסיף.

אמנם רבנו ה'חזון איש' (מובא בספר 'המעיר לתלמידו' הגר"מ דייטש) סבור: שאין בזה איסור כל תוסיף, לפי שדוקא העושה דבר הרשות לשם מצוה יש בו משום כל תוסיף, אבל העושה מצוה לשם מצוה אחרת, אין בזה איסור כל תוסיף, לפי שאינו מוסיף מצוה שאינה, שהרי באמת המעשה שעושה יש בו מצוה, אלא שבמחשבתו הוא חושב לשם מצוה אחרת, זה אינו בכלל כל תוסיף.

"לא תעשה כל מלאכה... וכל בהמתך" (ה יד)

אמרו חכמינו ז"ל במסכת 'בבא קמא' (נג): 'ונכל' בא לרבות אף את העופות. ויש להתבונן על מה ולמה באמת לא נכתבו העופות בפירוש כמו בהמות והחיות?

וביאר בזה רבנו מאיר שמחה בספרו 'משך חכמה': שהרי פה כתוב: 'כאשר צנף' דהיינו: שכבר הוזהרו על השבת במרה ומבואר במסכת 'שבת' (פז: עיין בתוס' שם): שעל איסור הוצאה לא נצטוו במרה, אלא במתן תורה. והרי עופות אינם בני מלאכה בפועל, כמבואר במסכת 'סנהדרין' (נט). אלא שבזמן מלחמה הדרך לשלוח איגרות ע"י יונים ואין בזה אלא איסור הוצאה, לכן לא כתובים העופות בפירוש, לפי שכלפי

העופות לא שייך לומר: 'כאשר צנף', שבמרה לא נאמר איסור הוצאה וכנ"ל.

"ושורף נתמך וכל בהמתך" (ה יד)

יש להתבונן, מדוע דברות הראשונות לא נאמר: שור וחמור? ביאר בזה רבנו מאיר שמחה בספרו 'משך חכמה': משום ששם כתוב הטעם של השבת שהוא מורה על חידוש העולם וכמו בעת הבריאה, 'כולן לצביון לדעתן נבראו' וכל נברא היה שמח בבריאתו על צד השלמות, כן ביום השבת צריכים כל הבריות לנוח מאדם ועד בהמה. אולם כאן, שפירש הטעם בגלל יציאת מצרים, היה מקום לומר ששור וחמור אינם בשביתת השבת, לפי שבא כבר בהם ההוראה לזכר יציאת מצרים במצוה הנעשית בבכור שור ובכור חמור, לכך הדגישה התורה בכתוב בפירוש: 'ושורף נתמך', שאף השור והחמור בכלל שביתת הבהמה.

"שמע" (ו ד)

הר"ש מגרמיזא מחכמי אשכנז הקדמונים, כתב בסדרו: 'שמע' בגימטריא: 'קדוש'. לפי שישראל 'קדש ישׂראל לה' ראשית תבואתה" ('ירמיה' ב). וכנגד 'קדוש קדוש קדוש' שמשלשין מלאכי השרת, ישראל מיחדין ג' שמות בפסוק: 'שמע... ה' אלקינו ה' וקורין אותו: 'קדוש'.

אות העי"ן של תיבת: 'שמע' נכתבת בספר התורה גדולה משאר האותיות, כתב בזה רבנו יעקב 'בעל הטורים': שבא לרמוז על כך שכ' שמות יש להם לישראל ונתן להם את התורה שגם לה יש ע' שמות והיא נדרשת בשבעים פנים והיא המבדלת בין עם ישראל לע' אומות העולם.

הוסיף על כך רבנו אביגדור מבעלי התוספות רמזים נוספים והוא: כי הלויים הם אחד משבעים בישראל. וישראל א' משבעים באומות העולם. והאומות א' משבעים מבהמות טמאות.

ובהמות טמאות אחד משבעים מן הטהורות. והטהורות אחד משבעין מן העופות. והעופות א' משבעים מן הדגים. ודגים א' משבעים מן המזיקים. והמזיקים א' משבעים ממלאכי השרת. והקב"ה שמו: 'אֶתֵּד' ואדון ומושל ומעולה על כולם.

"ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך" (ו ה)

מסביר ה'משך חכמה': 'הכונה, שכאשר הישראלי מוסר נפשו על קדוש שמו יתברך, אין זה פלא אם ימלאו כל חדרי לבבו אהבת ד' והדרת קדש, שזה דרך הטבע, בהגבר המתנגד יוגבר העצם, כמו כאשר יוכבה המוקד מעט, אח"כ יתגבר האש, כן באנוס העמים את ישראל לעבוד, או להרוג, יתבערו כל הרעיונים ויתלהבו העשתונות ויפיה אש האהבה למאד, שצריך לעשות דבר גדול ליהרג עצמו, לא כן הדבר הקטן יעשה השכל בעצלתים ומסבת הרגלו כמצות אנשים מלומדה, לכן הראשונים יקר בעיניהן פרוטה אחת, כמו שדרשו על יעקב: "וינזר יעקב לבדו" ('בראשית' לב), שנשאר בשביל פכין קטנים ('חולין' צא), כדי שירגיש הנפש בתת המעשר לד' ויעשה זה ברגש תשואות וחפץ אלקי הישועות והוא שאמר: 'בכל נפשך', היינו: הענינים הנוגעים למסירת נפש, תן לבך ומלואה לאהבת השם, 'ובכל מאדך', בכל ענין וענין, הן בעשיית מצוה הן בצדקה, הן בתפלה, יהיה ברגשות קדש ובשלהבת אהבת ד', חדרי הנפש ימלאו בלי מקום ריק ופנוי מאהבתו יתברך, אף כי נקלה הדבר הזה לעשותו, אף בלא מוקד ושלהבת האהבה, [ולכן דרשו ב'ספרי' (ס"פ ה) 'ובכל מאדך' זה יעקב, שהוא קיים 'ובכל מאדך', בשביל שמסר נפשו מוקדם על פרוטה, לכן בערה בו שלהבת האהבה בעת בא לידו לקיים]. ומטעם זה לא כתיב בפרשה שניה 'ובכל מאדך', שעל עבודה קאי קיום המצוות. ודו"ק'.

האם ניתן להחזיר חליפת שעטנז?

מאת הרה"ג אונגר שליט"א

הקניין הוא מקח טעות, לעומתו טוען המוכר כי לא היה עליו לדעת שיורם רוצה דוקא חליפה כשרה ועל פי לבושו שפט בצדק שגם הוא כרוב חלקוחות באזור זה אינם דורשים חליפה כשרה. **עם מי הצדק?**

ללמוד על איסור שעטנז מסרה לבדיקה במעבדה. שם נודע לו כי כל החליפה עשויה מצמר ופשתים יחדיו ואין כל דרך לתיקון מלבד פרימת כל הבגד. יורם חזר אל החנות וביקש להשיב לו את את כספו כי

יורם נכנס לישיבה לבעלי תשובה, לאחר שבועים של שהות בישיבה החליט לשנות את חזותו החיצונית להופעה של בן ישיבה, תחילה נכנס לחנות שבעיר מגוריו לקנות חליפה ומאחר וכבר הספיק

ההשתתפות בשעור 'השאלה השבועית העולמית' ב'אולפני שופר'
 פתוח לצבור ביום המישי בשעה 21:00 בערב בלמוד עם חברות בישיבות 'אהל יהודה'
 ניתן לצפות בשדור חי באתר שופר ביום המישי בשעה 21:00 www.shofar.net

המשאית שהתהפכה והיורוס הקטלני

תקציר התשובה:

א. 1. בקשר לנזק שנגרם למשאית או לבעליה בזמן ההתהפכות, הוא נחשב לגרמא ואף שעבר איסור חמור במעשהו, פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים [פלומר: אין בית דין יכול לחייבו, אבל אם ישאל את הרב הוא יאמר לו שחייב לשלם]. **2.** ביחס לנזק שנגרם לאנשים ומכונות אחרות חייב שמעון לשלם עבור כל הנזק.
ב. 1. אם מקבל היורוס היה צריך לפתוח את הקובץ כדי להיפגע, פטור השולח בידי אדם וחייב בדיני שמים. **2.** אם היורוס פגע במחשב שהיה פתוח ללא פעולה מצד המקבל, או שהמקבל פתח את מחשבו כרגיל והיורוס פגע גם בלי פעולה של פתיחת הקובץ, חייב השולח בנזקו.

מרפאת שיניים
 רבי עקיבא 44 בני ברק נוסד בשנת 1982

אצלינו, החור הוא רק בשן. לא בכיס.

בדיקה ויעוץ מקצועי ללא תשלום.

השתלות | כתרין | וכל הטיפולים הנדרשים

מחירים מוחלים במיוחד
 כדאי לטלפן ולשמעו.

רבי עקיבא 44 בני ברק פינת הרב קוק
 052-8448443 03-5794757

10 ש"ח בלבד!
 ניתן להשיג
 ב'שופר'
 מתתיהו 10
 בני ברק
03-6777779

הספירה לאחור

ארגון להפצת יהדות
 ארגון להפצת יהדות
 ארגון להפצת יהדות

לאור הביקוש האדיר

לחלוקת אנציקלופדיות בכל רחבי הארץ
הוחלט לכסות את כל בתי האב בישראל (1,750,000) למעט אומות העולם
ניתן לרכוש מנית זכות בסך *\$10000 להשלמת המבצע

כל התורם מניה מובטח לו
שהוא בן העולם הבא

* שער הדולר לפי 4.2

ספר ר' עקיבא על בנו ר"ש בבית הקברות ואמר:

"יודע אני שהוא בן העולם הבא שזיכה את הרבים"... שמגלגלין זכות ע"י זכאלי... (מסכת שמחות פרק ח')

לפרטים 054-7408531 050-6500666

להרויח בגדול

בתכנית 'מח כפלים'

מלאו הוראת קבע

על סך \$48 זכאות ליחיד או \$96 זכאות לזוג

ותקבלו:

'גנזי המלך' חנימ כל שבוע

ספר 'עולם התשובה' חנימ

מיזל לקברות הצדיקים כולל ארוחה חנימ חנימ

סוף שבוע חמישי שישני שבת חנימ עם הרב **אמנון יצחק** שליט"א

כל DVD/CD שיוצא חדש מדי שבוע חנימ ישלח אליך הביתה

ניתן להוריד הוראת קבע זו

באתר 'שופר'

www.shofar.net

או בטלפון 03-6777779

לפרטים: 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק 03-6777779 שלווחה 207